इत्युच्यते। अस्तमयकाले हि सर्व्वे प्राणिनः स्वस्वव्यापारेभ्य उपरमन्ते। अतोपगतवेष्टत्वात् अपान इत्युच्यते॥

अथ प्रातःसङ्गवयोः प्रथमद्वितीययोर्भागयोः सन्धिरूपं कालं हेयतया निरूपयति। "यत्प्रतीचीनं प्रातस्सनात्। प्राचीनꣳ सङ्गवात्। ततो देवा अग्निष्टोमं निरमिमीत। तत्तदात्तवीर्य्यं निर्मार्गः" इति। प्रातःकाले योऽयमन्तिमो मुहूर्त्तः तं पृथक्कृत्य तत्स्वरूपं प्रातःस्नानात् कालात्प्रतीचीनमित्युच्यते। मुहूर्त्तत्रयात्मकस्य सङ्गवाख्यस्य द्वितीयभागस्य यः प्रथमो मुहूर्त्तः तं पृथक्कृत्य तत्स्वरूपं सङ्गवात् प्राचीनमिति व्यपदिश्यते। प्रातःकालात् प्रतीचीनं सङ्गवात् प्राचीनञ्च मुहूर्त्तद्वयात्मकं सन्धिरूपं यत् कालरूपं भवति। ततः सन्धिरूपात् कालादग्निष्टोमसंस्थारूपं सोमयागं देवा निर्म्मितवन्तः। यस्मात् कारणात् सन्धिरूपमात्तवीर्य्यं देवैर्गृहीतसारत्वात् निःसारं, तस्मादयं निर्मार्गः कालः। मार्गो मार्ज्जनं शुद्धिः ततो निर्गतो निर्मार्गः॥

प्रातःकालवत् सङ्गवकालं प्रशंसति। "मित्रस्य सङ्गवः। तत्पुण्यं तेजस्व्यहः। तस्मात्तर्हि पशवः समायन्ति" इति। योऽयं सङ्गवो द्वितीयो भागः तस्य मित्रः स्वामी, मित्रस्य च सर्व्वानुग्राहकत्वात् तदीयमहःस्वरूपं पुण्यम्, अध्ययनादिपुण्यकर्म्मोपेतम्। अतएव तेजस्वित्वेन भासते। तस्मात्तेजस्वित्वादेव तस्मिन् काले पशवोऽरण्येषु सम्यगाचरन्ति।

अथ द्वितीयतृतीयभागयोः सन्धिं पूर्व्वसन्धिवन्निन्दति।